

Спільна праця

Лорі Фуллер Соса

Співробітник редакції церковних журналів
(Грунтується на справжніх подіях)

Калеб узяв свою лопату. Прийшов час попрацювати в саду!

Він допомагав мамі нести садові інструменти. Вони взяли маленькі граблі. І ще лопату для мами. Вони були готові до роботи.

Мама і Калеб прийшли в сад. О ні! У ньому було повно бур'янів!

Маленьких і колючих. А також високих і тонких. Стільки бур'янів!

Але Калеб знав, що робити. Він одразу взявся за діло. Калеб підкопував бур'яни. А потім мама витягувала їх із землі. У них вийшла відмінна команда! Невдовзі у них була величезна купа бур'янів.

Настав час перепочити. Калеб випив велику склянку води.

“Що ми будемо робити, коли позбудемося бур'янів?”—запитав Калеб.

Мама зчистила з рук залишки землі. “Коли ми позбудемося бур'янів, то зможемо посіяти насіння. Наприклад, помідорів і квасолі, і ...”

“І кукурудзи?”—запитав Калеб. Він любив кукурудзу.

“І кукурудзу,—сказала мама.—Про неї ми не забудемо!”

Калеб встав. “Добре. Працюймо далі”. Він узявся за лопату. Йому потрібно було підготувати місце для кукурудзи.

Калеб копав і копав. Це була нелегка робота. Але Калеб старанно трудився. Він міг робити те, що було нелегко! Разом з мамою вони зібрали ще одну купу бур'янів. Потім ще одну. Потім ще одну. Скільки бур'янів!

Нарешті Калеб з мамою повитягли із землі всі бур'яни. Калеб плюхнувся на траву. Він так втомився! Мама лягла поруч із ним.

“Ти такий працюючий!—сказала мама.—Ті бур'яни забрали б у мене весь день. Завдяки тобі це було швидко і весело”.

Калеб широко усміхнувся. Він старанно трудився. “Як добре працювати разом!” ●

